

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۸/۰۲/۲۷

همایون شاه عالمی

آفتاب حیا

نمادِ بی خردی آبِ زیرِ کاه شده

دلم ز مردم جاهل بسی سیاه شده

حضورِ چشم سپیدان گلِ حیا برده

و فورِ بی ادبی ها به رسم و راه شده

هوایِ مهر و محبت ستوده نیست دگر

فضایِ زیست سراسر به اشتباه شده

زبانِ چربِ منافق دهد فریبِ کسان

که عطر خوبی و نیکی دگر گناه شده

دلی که پاک بود زیرِ غم عذاب کشد

ببین که بر سر خوبان همه کلاه شده

دلم گرفت ازین سازِ خود سری و غرور

سرودِ عشق به هر بزمی در فناه شده

صدایِ قافلهٔ اهریمن چو بانگِ دراست

مگر که یوسفِ اخلاق زیرِ چاه شده

کسی به ریشهٔ آدم نهاده تخمِ ریاء

درخت آدمیت این زمان تباه شده

کجاست نور همایون! ز آفتابِ حیا؟

گرفته ابرِ خجالت زدوده ماه شده

سید همایون شاه "عالمی"
بیست و پنجم فیروزی ۲۰۱۸

